

Ірина ПОЛІЩУК, [«Урядовий кур'єр»](#)

Незважаючи на те, що документ не фіскальний, права споживача він не утискає

Колега Василь Іванович має хорошу і власне правильну звичку вивчати чек на покупки не відходячи від каси. Нещодавно, після того, як він купив різноманітні дрібнички для дому в одному із столичних магазинів, касир видала йому незвичний чек. А незвичний він був тому, що в цьому фіскальному документі значились дві дивні фрази — **«недійсний чек»** та

«нефіскальний чек»

Звісно, у покупця одразу ж виникло запитання, що ж це за документ?! Власне, будучи обізнаним споживачем, колега одразу ж запитав у продавців, що це вони йому видали. Натомість вони заспокоїли його і зазначили, що так потрібно для їх внутрішньої документації. І взагалі, споживачу немає чого переживати, йому ж видали документ! Ну а те, що там написано «недійсний» — на це не варто звертати увагу.

Цікавий нюанс, я й сама скуповуюсь в одному з магазинів цієї мережі, проте зазвичай мені видають звичайний, тобто дійсний фіскальний чек. Хоч у всесвітній мережі на форумах споживачів знайшлося ще багато людей, яким видавали саме такі документи на покупку. Здебільшого їх видавали у невеличких магазинчиках, проте траплялись і винятки, як-от наш колега.

У пошуках правди ми звернулись до **Головного управління з питань захисту прав споживачів КМДА**, де нам пояснили, що не такі вже й страшні ці надписи, як може здатись на перший погляд.

— Це питання більше до податкової адміністрації, ніж до нас, — переконує **начальник Головного управління з питань захисту прав споживачів Костянтин Соляник**.

Для нас головне, щоб на документі було вказано дату продажу, прізвище продавця, найменування товару. Адже від тієї ж дати продажу залежить гарантійний термін.

Для захисту прав споживачів достатньо такого документа, навіть якщо на ньому написано, що це не фіскальний чек. Наприклад, на базарі чеків не видають, проте на прохання покупця можуть на папері написати ПІП продавця, дату продажу та назву товару. І якщо трапиться якась неприємність з купленим товаром, цього достатньо для того, щоб захистити права споживачів. Хоч законодавство України передбачає таке поняття, як усна домовленість. Проте все ж таки краще у продавця попросити бодай якийсь документ, що засвідчить факт купівлі-продажу. За умови укладання усного договору купівлі-продажу буде вкрай важко довести свою правоту, оскільки у кожного — у продавця і покупця — своя правда. Тому довести, що цю річ куплено саме в цій торговельній точці, буде дуже важко.

Аналогічної думки щодо нефіскального чека і **заступник начальника управління ринкового нагляду Держспоживінспекції Микола Дмитрієв**

. Фахівець упевнений, що такі документи не звужують права споживача. Адже це є не що інше, як товарний чек, якого достатньо, щоб, приміром, повернути неякісний товар

. Щодо того, чи є цей документ свідченням наявності у магазину «подвійної бухгалтерії», то фахівець переадресував його до податкової адміністрації.

Натомість **голову ради ВГО «Якість життя» Олександра Ладигіна** історія з чеком дуже здивувала.

— Я багато чого чув та бачив, але з таким стикаюсь уперше. Єдине, що можу сказати, видача таких чеків межує з шахрайством

, — переконує Олександр. —

А підприємець, який видав такий чек, порушує законодавство! Якщо уважно подивитись, то

в цьому документі ви не знайдете прізвища продавця, там буде лише його адреса, за якою вам продали товар.

Тому якщо трапиться якась неприємність з купленим у них товаром, тоді продавці торговельної мережі можуть зробити здивований вираз обличчя і споживач ще довго доводитиме, що він на щось має право. Адже в чекові чорним по білому написано: недійсний

! В цьому разі споживачу лишається покладатись на совість продавця, але це примарні сподівання.